

38 Z ufnością prosimy Boga

Modlitwa powszechna

Naszą odpowiedzią na słowo Boże są także pełne ufności prośby modlitwy powszechnej. Odpowiadamy Bogu również swoim postępowaniem, to znaczy, gdy czynimy to, czego On pragnie.

Przypomnij sobie, kogo i o co prosisz najczęściej: mamę, tatę, kogoś innego z rodziny, dzieci z klasy?

W *Zeszytcie ucznia* wykonaj ćwiczenie 1. na s. 78.

Jezus mówi:

Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone. Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpioną? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą.

Ewangelia według świętego Łukasza 11, 9-13

Wąż i skorpion oznaczają zło. Prośba o jedzenie, to prośba o dobre dary. Ale nie każda prośba jest dobra: tato nie da małemu dziecku zapalek, nie pozwoli maluchowi oglądać filmu dla dorosłych – nawet, gdy dziecko o to prosi.

Bóg, nasz najbardziej kochający Ojciec, wie najlepiej, co dla nas dobre. Gdy Bóg nie spełni wszystkich twoich próśb, zaufaj Mu. Duch Święty pomoże ci zrozumieć i dostrzec prawdziwe Boże dary. Proś Go o to.

PRZECZYTAJMY RAZEM

Modlitwa powszechna

W modlitwie powszechnej wyrażamy wszystkie próśby, wszystkie troski ludzi żyjących na ziemi.

Pomyśl o tych, którzy się tobą opiekują, pomagają ci rosnać. Pomyśl też o swoich przyjaciółach. I ze wszystkimi chrześcijanami módl się:

„Panie, prosimy Cię, wspomagaj ich i ochraniaj, błogosław im”.

W biednych krajach, ale może także w twoim mieście, żyją ludzie, którzy nie mają co jeść. Nie mają pracy. Módl się za nich z całym Kościołem.

Wiesz, że Bóg Cię kocha. Lecz wielu, może nawet spośród twoich koleżanek i kolegów, ludzi w twojej miejscowości lub w innych krajach, nie wie lub nie chce wierzyć, że Pan Jezus ich kocha. Razem z wszystkimi w Kościele proś Boga, by wziął ich w swoją opiekę.

Cały Kościół, wszyscy ochrzczeni, także księża, a nawet papież, potrzebują Bożej pomocy i nie poradziłoby sobie bez naszej modlitwy. Módl się za nich.

A ci, którzy są radośni? Na przykład biorą ślub, przyjmują chrzest, czy potrzebują naszej wspólnej modlitwy? Oczywiście!

I nawet ci, którzy odeszli, umarli – oni też bardzo potrzebują naszej modlitwy: swoich braci i siostr żyjących wciąż na ziemi.

na podstawie: René Berthier, *Jezus moim Przyjacielem*

W *Zeszytcie ucznia* wykonaj ćwiczenie 2. i 3. na s. 79 i 80.

MODLITWA

Pomódlcie się w klasie ułożonymi przez was modlitwami. Po każdym wezwaniu powiedzcie:

– **Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.**

WIERZE, PAMIĘTAM I WYPEŁNIAM

W modlitwie powszechnej powierzam Bogu z całym Kościołem wszystkie troski ludzi żyjących na ziemi. Także swoje. Ta modlitwa to wspólna odpowiedź Kościoła na dar słowa Bożego.

Liturgia Słowa

Bóg mówi do nas
w czytaniach z Pisma Świętego
podczas liturgii słowa

Czytanie pierwsze

Psalm responsoryjny
jego refren śpiewamy wszyscy

Czytanie drugie
(w niedziele i święta)

Śpiew przed Ewangelią „Alleluja!”
Ewangelia

Homilia
Słuchamy Pana Jezusa,
który przez kapłana wyjaśnia nam Pisma.

My także mówimy do Boga.
Naszą odpowiedzią
w niedziele i uroczystości jest
Wyznanie wiary
a zawsze
Modlitwa Powszechna